

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen II te Rotterdam van 5 Juli 1927, betreffende zijn aanslag tot navordering in de Inkomstenbelasting, belastingjaar 1925/1926;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Berger, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat in deze vaststaat:

dat belanghebbende zijn aangiftebiljet niet heeft ingevuld en het aan den Inspecteur heeft toegezonden met mededeeling, dat hij geen boekhouding had en derhalve de schatting van zijn inkomen aan den Inspecteur overliet;

dat deze aan de hand van den omvang van het door belanghebbende uitgeoefend tuindersbedrijf het zuiver inkomen schatte op f. 6.000,--;

dat bij den aanslag over het volgend belastingjaar bleek, dat belanghebbende vermogen had en dat dit vermogen in 1924 met f. 8.257,-- was vooruitgegaan;

dat de Inspecteur, die vermogensvermeerdering beschouwende als een feit bedoeld bij artikel 82 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, aan belanghebbende een navorderingsaanslag oplegde berekend naar een zuiver inkomen van f. 12.373,--;

dat belanghebbende tegen dezen aanslag in beroep kwam bewerende, dat er geen feit in den zin van artikel 82 aanwezig was, omdat de gegevens, waaruit den Inspecteur van de vermogensvermeerdering is gebleken, door dezen reeds verzameld konden zijn vóór het opleggen van den oorspronkelijken aanslag;

dat de Raad bij de bestreden uitspraak heeft aangenomen, dat de Inspecteur niet gehouden was vóór het opleggen van den oorspronkelijken aanslag een onderzoek in te stellen naar eenige vermogensvermeerdering bij belanghebbende en den aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak als middelen van cassatie inbrengt:

1. Schending of verkeerde toepassing van artikel 82 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914,
2. Subsidiair: Schending of verkeerde toepassing van artikel 16 der Wet van 19 December 1914, Staatsblad 564, waarbij hij ter toelichting aanvoert, hetgeen door hem reeds bij den Raad is betoogd, nog in het bijzonder erop wijzende, dat de Inspecteur door de gegevens, waaruit hem de vermogensvermeerdering gebleken is, niet vóór den oorspronkelijken aanslag te verzamelen, zich heeft schuldig gemaakt aan een ambtelijk verzuim;

Overwegende hieromtrent:

dat de Inspecteur, wien door belanghebbende in strijd met zijne wettelijke verplichtingen geen enkele inlichting omtrent zijn inkomen was verstrekt, kon volstaan met het inkomen te schatten naar het eenige gegeven, dat hem van dienste stond, namelijk den omvang van het door belanghebbende uitgeoefend tuindersbedrijf, zooals dit zich uiterlijk voordeed;

dat het wel mogelijk is, dat de Inspecteur, indien hij daarnaar een onderzoek had ingesteld, reeds vóór den aanslag te weten had kunnen komen, dat belanghebbende vermogen had en dat dit vermogen in 1924 met f. 8.257,-- was toegenomen, maar dat niet is gebleken, dat er voor den Inspecteur aanleiding moest bestaan een dergelijk onderzoek te doen, zoodat hij, dit nalatende, zich niet heeft schuldig gemaakt aan een ambtelijk verzuim;

dat, wanneer later van vermogensvermeerdering blijkt en tevens, dat met het oog hierop de door den Inspecteur gedane schatting te laag moet zijn geweest, er alle reden is voor eene navordering en daarbij die vermogensvermeerdering kan gelden als het feit bedoeld bij artikel 82;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser, Van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Somer, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den dertigsten November 1900 Zeven en Twintig.

w.g. Somer

w.g. Fentener van Vlissingen